

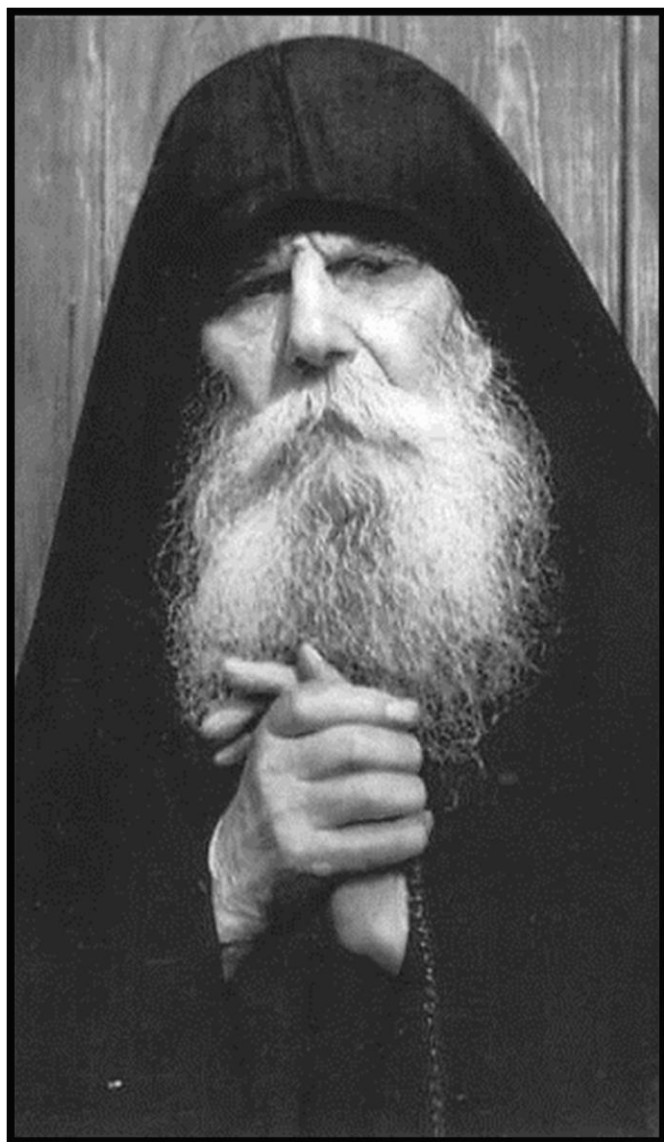
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„După cum apa e cea mai de seamă într-un lac, așa și Dumnezeu în om.”

– Sfântul Nicolae Velimirovici

Nr. 407 / 12 septembrie

PĂRINTELE
PAISIE DE LA SIHLA

1897 – 1990

SĂ NU LĂSĂM RUGĂCIUNEA

Orice rugăciune este dar de la Dumnezeu. Noi avem rugăciunea gurii. Deocamdată împlinește-o pe asta, tătucuță. Fântâna e adâncă, dar funia e scurtă și găleata e mică. Citește Acatistul Maicii Domnului iar seara citește Paraclisul ei. Fiecare cuprinde cât poate; nici albina nu poate lua tot nectarul din floare. Dar tare-i bine dacă faci oleacă de rânduială. Eu mă știu pe mine: dacă mă scol de dimineată și-mi fac oleacă de canon, parcă sunt un alt om toată ziua. Dar dacă te scoli dimineată și te învârtești așa, prin casă – că mai am asta de făcut, mai am și treaba astălaltă – apoi nu-ți merge bine toată ziua. Așa că să faci oleacă de canon în fiecare zi, ca dreptul Iov, care aducea jertfă în fiecare zi pentru feciorii lui – poate au greșit ceva cu gândul. Să faci în fiecare zi câte metanii poți către Maica Domnului

și la fiecare metanie să spui așa: „Maica Domnului, nu mă lăsa... nu mă lăsa, Măicuța Domnului”. Să n-o uiți pe Maica Domnului, tată, să n-o uiți, că tare-i bună Măicuța Domnului. Așa, tătucuță, să nu lași rugăciunea... Mai fă o metanie, mai citește un psalm, mai spune un „Doamne Iisuse”. Trebuie să faci oleacă de rânduială. Că o cămașă murdară nu se spală numai cu apă, ci trebuie și săpun și altceva mai tare care să o curețe.

Și dacă spui de 100 de ori „Doamne Iisuse”, măcar de 10 ori să fii cu gândul acolo. Când stai de vorbă cu cineva, nu stai de vorbă cu dosul... D'apoi când vorbești cu Dumnezeu! Așa îmi spunea și mie părintele Daniel, săracu': „Paisie, bre, nu lăsa gândul să iasă afară din chilie”.

Gândurile mai vin, dar tu nu sta de vorbă cu ele, nu le lua în seamă. Caută să-ți fie tot timpul mintea ocupată cu rugăciunea; tot timpul să spui „Doamne Iisuse”. Să te obișnuiești să spui tot timpul rugăciunea asta. Acum, la miezul nopții, aici la Sihla (și la Sihăstria) se face priveghere. Încearcă să te scoli, fă măcar trei cruci, spune „Împărate ceresc”, „Tatăl nostru” și ce mai știi tu, fă metanii. Când nu poți plânge la rugăciune, asta este și pentru umiliința noastră, tătucuță, ca să ne smerim. Nu trebuie neapărat să plângem în hohote. *„Jertfa plăcută lui Dumnezeu este*

duhul umilit, inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.”

Că și diavolul te ajută câteodată să plângi, ca pe urmă să te mândrești și să te pierzi. Venea aici o femeie, și odată mi-a spus: „Eu, părinte, fac în fiecare zi câte 100 de metanii” - dar făcea fără blagoslovenie. Și i-am spus așa: „De acum înainte, să nu mai faci 100, să faci numai 24 de metanii pe zi. Atât ai blagoslovenie”. Și a venit la mine după o lună de zile plângând și mi-a spus: „Părinte, nu reușesc să mai fac cele 24 de metanii pe zi. Nu știu ce se întâmplă, dar nu pot să mai fac - eu, care făceam câte 100 de metanii și încă îmi era foarte ușor să le fac, acum în nici una din zile nu am reușit să fac 24 de metanii, așa cum mi-ai spus”. Ai văzut? O lupta vrăjmașul, pentru că astea erau făcute cu blagoslovenie. Când făcea câte 100, era și oleacă de mândrie acolo.

Așa că tot ce faci să faci cu blagoslovenia duhovnicului. Acolo unde ești tu, mergi la duhovnic și spune-i să-ți dea el să ai o rânduială de rugăciune. El să știe rânduiala rugăciunii tale. E bine să ceri sfat și blagoslovenie și pentru o faptă bună pe care vrei s-o faci, sau pentru o zi de post. Tot ce faci să faci cu blagoslovenia duhovnicului, tătucuță, ca să nu aibă îndrăzneală vrăjmașul la osteneala ta.

Sursa: *Părintele Paisie de la Sihla*, Editura Bizantină, București

SFÂNTUL IOSIF ISIHASTUL

1898 – 1959

NU AI NICIUN FOLOS DACĂ TE MÂHNEȘTI

Vino, buna și iubită mea soră, vino și iarăși vom mângâia necazurile tale. Tu crezi că glasul tău nu a ajuns numaidecât la sfinți, la Maica Domnului, la Hristos. Dar, înainte chiar de a striga tu, sfinții s-au și repezit să-ți ajute, cunoscând că îi vei chema în ajutor și vei cere apărarea lor cea de la Dumnezeu. Tu însă, nevăzând dincolo de cele ce se văd și necunoscând că Dumnezeu conduce lumea, vrei ca cererea ta să se împlinească de îndată, ca fulgerul. Nu este așa.

Domnul cere de la tine răbdare. Vrea ca tu să arăți credința ta. Nu este suficientă rugăciunea pe care o spune cineva ca un papagal. Trebuie ca iubirea să fie împreună-lucră-

toare la cele pe care le conține rugăciunea, și apoi trebuie să înveți să aștepti.

Când, rugându-te și cerând de la Dumnezeu ceva, ajungi la deznădejde, atunci este aproape de tine împlinirea cererii. Hristos vrea să vindece vreo patimă ascunsă din tine, de aceea amână împlinirea cererii. Dacă primești mai repede decât te aștepti tu, patima ta rămâne nevindecată. Dacă aștepti, primești și ceea ce ai cerut și vindecarea patimii. Și atunci te vei bucura cu bucurie mare și vei mulțumici căldură lui Dumnezeu, Care pe toate le zidește cu înțelepciune și le face spre folosul nostru.

Nu ai niciun folos, deci, dacă te mâhnești, dacă te superi, dacă spui cuvinte grele. Trebuie să-ți închizi gura. Nimeni să nu înțeleagă ce ai tu. Să iasă abur pe ochi, nu pe nas. Să nu oftezi, pentru a te ușura, zice-se, ci să te liniștești. Prin așteptare și îndelungă-răbdare vei arde pe diavol.

Eu – martor îmi este Domnul, Cel ce pierde pe toți cei care rostesc minciuni – mult m-am folosit din ceea ce îți spun acum. Atât de mari și grele erau ispitele încât credeam că de durere o să-mi iasă sufletul precum fumul pe horn. Și totuși, după ce trece încercarea, vine atâta mângâiere, ca și când ai fi în rai, fără trup. Te iubește Hristos, te iubește Maica Domnului, te laudă Sfinții,

Îngerii se minunează de tine. Vezi câte bunătăți aduc ispitele și necazurile? Dacă vrei să vezi, să guști și tu iubirea lui Hristos, îndură ceea ce vine asupra ta. Nu în ceea ce-ți place ție, ci în ceea ce vrea Domnul să te încerce. Nimic din ceea ce facem noi de bună voie nu este atât de folositor cât este ceea ce ne trimite Domnul fără încuviințarea noastră. Atunci când încercarea va trece te vei umple de bucurie. Aceasta este calea adevărată, sora mea, și cel care îți scrie dă mărturie de adevăr din propria lui experiență.

Îndrăznește, deci, și te întărește în Hristos Domnul, îndurând tot

ceea ce vine asupra ta, primind, împreună cu durerea, pacea și harul lui Dumnezeu.

Păstrează-ți sufletelul cu tărie, gândind că șchiopii și leproșii nu pătrund la aceste bunuri. De aceea ne lasă ispitele Domnul, ca să ne curățim de toate prejudecățile. Acestea sunt săpunul și lespeda pe care lovindu-ne întruna, ne albește. De aceea este nevoie să ne silim puțin aici, pentru că se apropie ceasul. Să păstrezi scrisorile pe care ți le trimit, să le ai atunci când ești încercată de necazuri.

Sursa: **Gheron Iosif**, *Mărturii din viața monahală II*, Editura Bizantină

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 13 septembrie	18:00	Vecernia și Litia
Marti 14 septembrie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Înălțarea Sfintei Cruci
Sâmbătă 18 septembrie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 19 septembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Galateni 2, 16-20; Ev. Marcu 8, 34-38; 9, 1; glas 4, voscr. 2 → Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci (Luarea Crucii și urmarea lui Hristos)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe **sfantul-ilie.ro**.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București